

Hymn.

3.

H

ostis He-ródes ímpi-e, Christum ve-ní-re quid ti-

mes? Non é-ri-pit mor-tá-li-a, Qui regna dat cæ-lé-

sti-a.

I-bant Ma-gi, quam ví-de-rant, Stellam sequéntes prævi-

am, Lumen requí-runt lu-mi-ne, De-um fa-téntur mú-

ne-re.

Lavá-cra pu-ri gúr-gi-tis Cæ-léstis Agnus átti-git: Peccá-ta

quæ non dé-tu-lit, Nos ablu-éndo sú-s-tu-lit.

Novum genus po-tén-ti-æ, Aquæ ru-béscunt hydri-æ, Vi-

núm-que jus-sa fún-de-re, Mu-tá-vit unda o-rí-gi-nem.

Gló-ri-a ti-bi, Dó-mi-ne, Qui appa-ru-í-sti hó-di-e, Cum

Pa-tre et sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæ-cu-la.

A-men